

TT 144 Hij gung van plaots naor plaots

1 Hij gung van plaots naor plaots, Hij zee: "God
hef mij naor je toe - sturd." Veur zie - ken en ge -
zon - den had Hij een woord, een vei - lig' stee.
Refrein
Al - le goods hef Hij oes daon. Naor
wel zul ik aans toe - gaon?

1 Hij gung van plaots naor plaots, Hij zee:
"God hef mij naor je toesturd."
Veur zieken en gezonden
had Hij een woord, een veilig stee.

Refrein Alle goods hef Hij oes daon.
Naor wel zul ik aanders gaon?

2 Hij gaf an blinde ogen 't zicht,
de nacht hef Hij verdreven,
gaf doden vanneis 't leven,-
waor Hij veurbij gung wuur het licht. *Refrein*

3 De dag aleer Hij störfen is,
nam Hij de stoet in handen:
"Hierum bin 'k tot je kommen,
doe dit tot mien gedachtenis". *Refrein*

4 En aal wel Jezus' naam beledt,
zal godsmeraokels teunen
en as een laamp verlochten
het lange gaon van oeze tied. *Refrein*

oorspr. tekst: H. Oosterhuis
melodie: H. in 't Veld
umzet deur: L. Everts